

GORSKA REŠEVALNA SLUŽBA SLOVENIJE

GORSKA REŠEVALNA SLUŽBA SLOVENIJE prejme plaketo za **100 letnico** delovanja.

Slovensko planinsko društvo (SPD), je za pomoč ponesrečenim v gorah želelo ustanoviti reševalne skupine. Po nesreči dr. Josipa Cerka na Stolu aprila 1912 sta zdravnika dr. Josip Tičar in dr. Jernej Demšar dala pobudo za ustanovitev prve gorsko reševalne postaje v Kranjski Gori, dne 16. junija 1912.

Prva in druga svetovna vojna sta tudi med gorskimi reševalci zahtevali davek.

Po drugi vojni so na Jesenicah organizirali Centralo GRS, ustanavljati pa so začeli tudi postaje po različnih krajih v Sloveniji. Organizacija se je krepila in pripravljena je bila na zahtevne akcije. Leta 1952 je v Špiku v nesreči umrlo pet alpinistov. Ta nesreča je povzročila reorganizacijo službe. Sedež se je iz Jesenic preselil v Ljubljano in služba se je oblikovala kot Komisija za GRS pri Planinski zvezi Slovenije (KGRS). Naloga Komisije je bila povezati postaje s terena in urejati skupne zadeve pomembne za gorsko reševanje. Tako sta že leta 1955 načelnik GRS dr. Miha Potočnik in dr. Andrej Robič sodelovala na ustanovnem sestanku novo nastale Mednarodne komisije za reševanje v gorah (IKAR). Po vzoru IKAR je KGRS ustanovila svoja delovna telesa v obliki podkomisij.

Z uvajanjem helikopterja kot sredstva za pomoč pri prevozu in reševanju se je predvsem skrajšal čas da pride reševalno moštvo do ponesrečenca in kar je še pomembnejše sam prevoz ponesrečenca do bolnice. Na ta način je bilo rešeno marsikatero življenje. Po nesreči na Okrešlju, ko se je med vajo gorskih reševalcev smrtno ponesrečilo pet gorskih reševalcev, je vlada RS potrdila Uredbo o izvajanju zaščite, reševanja in pomoči z uporabo zrakoplovov. V uredbi so podrobno opisani postopki za delo s helikopterjem.

Kot samostojna pravna oseba s statusom humanitarne organizacije deluje Gorska reševalna zveza od leta 2006.

Financiranje od začetka ni bilo urejeno sistemsko. Najprej je bilo to v okviru vsakoletnih dogovor o sofinanciranju posebnih enot civilne zaščite. Po sprejetju Zakona o naravnih in drugih nesrečah (ZNDN) je GRS dobila status javne službe in s tem tudi sofinanciranje dejavnosti. Zakon pa reševalcem nalaga tudi dolžnosti, da poleg reševanja v gorah s svojim znanjem in opremo rešujejo tudi ljudi in premoženje ob naravnih in drugih nesrečah (Log pod Mangartom leta 2000, poplave Gorenjska v letu 2007, Črna gora 2012). Pomemben del sofinanciranja GRS je preko Fundacije humanitarnih in invalidskih organizacij (FIHO).

GRS v gorah in drugih težko dostopnih terenih išče in rešuje ljudi. Tako so člani društev in postaj GRS v letu 2011 opravili 406 reševalnih akcij. Pomagali so 458 ljudem. Reševalci so za to delo porabili 13.535 prostovoljnih ur.